

Sygn. akt V U 377/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Romuald Kompanowski

Protokolant: st.sekr.sądowy Justyna Dzikowska

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2021 r. w Kaliszu

odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 12 lutego 2021 r. Nr (...) -2020

z dnia 12 lutego 2021r. Nr (...)

w sprawie B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego

i ponowne ustalenie wysokości emerytury

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 12 lutego 2021 r. znak (...) w ten sposób, że ustala prawo odwołującego B. G. do ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego z uwzględnieniem dalszego okresu składkowego od 1 września 1981r. do 10 września 1986r.

2. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 12 lutego 2021 r. znak (...) w ten sposób, że ustala prawo odwołującego B. G. do ponownego obliczenia wysokości emerytury przy przyjęciu, że przy ustalaniu wartości kapitału początkowego odwołujący ma dalszy okres składkowy od 1 września 1981r. do 10 września 1986r., poczynając od 1 lutego 2021r.

Sygn. akt VU 377/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 lutego 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego B. G. w oparciu o zgłoszony dodatkowy okres zatrudnienia od 1 września 1981 r. do 10 września 1986 r. albowiem wnioskodawca nie przedstawił świadectwa pracy za wnioskowany okres.

Decyzją z 12 lutego 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił B. G. prawa do ponownego obliczenia wysokości emerytury albowiem nie zmieniły się parametry rzutujące na jej wysokość.

Odwołanie od każdej z powyższych decyzji złożył B. G. wskazując na wadliwe pominięcie wnioskowanego okresu i tym samym błędne obliczenie wartości kapitału początkowego i błędne obliczenie wysokości emerytury.

Organ rentowy wniósł o oddalenie obydwu odwołań.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący B. G. urodzony (...), w październiku 2020 r. złożył wniosek o przyznanie emerytury. Wydanie decyzji emerytalnej poprzedzone zostało wydaniem decyzji o ustaleniu wartości kapitału początkowego. Ustalając tę wartość, organ rentowy przyjął okres składkowy w rozmiarze 9 lat 7 miesięcy i 6 dni tj. 115 miesięcy. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, ZUS ustalił przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – 48,07% obliczony od wynagrodzenia z lat 1989 – 98. Przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego, ZUS pominął okres 1.09.1989 – 31.12.1989 albowiem za ten okres wnioskodawca przedstawił kserokopię świadectwa pracy.

Wyliczając wartość emerytury w systemie tzw. zdefiniowanej składki, ZUS przyjął zwaloryzowaną wartość kapitału początkowego ustalonego między innymi w oparciu o wskazane wyżej wielkości, z pominięciem wyszczególnionego w decyzji okresu 1.09.1989 – 31.12.1989.

/ bezsporne /.

Pismem z 24 sierpnia 1981 r. odwołujący wystąpił do dyrektora (...) w K. o zatrudnienie go w powyższej placówce na stanowisku instruktora. W załatwieniu powyższego wniosku została zawarta 1 września 1981 r. umowa o pracę na okres próbny dwóch tygodni, która następnie przedłużona miała zostać na czas nieokreślony. Mocą tej umowy odwołujący został zatrudniony we wskazanej wyżej placówce w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku instruktora.

dowód: wniosek o zatrudnienie, umowa o pracę w aktach osobowych odwołującego.

Odwołujący pozostawał w nieprzerwanym zatrudnieniu w powyższej placówce do 10 września 1986 r., cały czas w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: dekrety placowe, pismo zakładu pracy z 29 września 1986 r. w aktach

osobowych odwołującego, zeznania odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podstawę obliczenia emerytury, dla osoby urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175.

Jak wynika z powyższego, jedną z wielkości branych pod uwagę przy obliczaniu wysokości emerytury w powyższym trybie, jest wartość kapitału początkowego, następnie waloryzowanego.

Zgodnie z przepisem art. 174 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kapitał początkowy ustala się na zasadach odpowiednich przy ustalaniu wysokości emerytury na podstawie art. 53 ustawy przy czym przebyte okresy składkowe i nieskładkowe przyjmuje się z okresu sprzed 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z przepisem art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, emerytura wynosi:

- 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, oraz
- 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych;
- 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Sporny w niniejszej sprawie pozostawał rozmiar okresów składkowych przypadających przed 1 stycznia 1999 r. Rozmiar takich okresów – jak wynika z zacytowanych przepisów – wpływa na wartość kapitału początkowego a ten z kolei wpływa na wysokość emerytury ustalanej w systemie tzw. składki zdefiniowanej.

Zgodnie z przepisem art.6 ust.2 pkt 1 lit. a cytowanej wyżej ustawy za okresy o składkowe uważa się przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie.

Dla uznania okresu zatrudnienia wykonywanego przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, za okres składkowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 2 tej ustawy, nie jest wymagane wykazanie przez osobę ubiegającą się o emeryturę lub rentę opłacania przez pracodawcę składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne. Pogląd taki zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie II UK 185/06 (OSNAPiUS 2008/9-10/143). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni ten pogląd oraz ocenę prawną zawartą w uzasadnieniu cytowanego orzeczenia w pełni podziela zwłaszcza, iż pogląd ten w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest ugruntowany (por. uchwałę SN z dnia 11 maja 1994 r., II UZP 5/94, OSNAPiUS 1994, nr 6, poz. 97, wyroki SN: z dnia 24 marca 1995 r., II URN 7/95, OSNAPiUS 1995, nr 17, poz. 219; wyrok z dnia 5 kwietnia 1995 r., II UR 3/95, OSNAPiUS 1995, nr 17, poz. 222; wyrok z dnia 23 marca 1999 r., II UKN 535/98, OSNAPiUS 2000, nr 10, poz. 402; wyrok z dnia 14 marca 2006 r., I UK 205/05, PP 2006, nr 5;).

Z treści punktu III ppkt 2 i punktu IV decyzji z 23 listopada 2020 r. wynika, że do obliczenia wartości kapitału początkowego zastosowano do łącznie 115 miesięcy okresów składkowych. Poprzedzający tę decyzję wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego pomija zgłoszony przy wniosku o ponowne obliczenie wysokości emerytury okres 1.09.1981 – 10.09.1986. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało dysponowanie przez odwołującego dalszym okresem składkowym rzutuującym w pierwszej kolejności na wyższą wartość kapitału początkowego niż ta ustalona pierwotnie co z kolei przełożyło się winno na konieczność ponownego obliczenia wysokości emerytury w tzw. systemie składki zdefiniowanej. Odwołujący bowiem legitymuje się dalszym okresem składkowym dotychczas nieuwzględnionym przy ustalaniu wartości kapitału początkowego. Przedstawione w postępowaniu odwoławczym akta osobowe odwołującego z byłego (...) w K. wskazują na zatrudnienie odwołującego w ramach umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy od 1 września 1981 r. do 10 września 1986 r. We wskazanych ramach czasowy istniał więc stosunek pracy a wydawane okresowo dekrety płacowe wskazują, że przez cały okres wskazanego zatrudnienia odwołujący uzyskiwał prawo do wynagrodzenia. Spełnione zostały więc w pełni przesłanki cytowanego wyżej przepisu art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS aby wskazany przez odwołującego okres uznać jako okres składkowy co z kolei rzutuje na wyższą niż dotychczas ustalona wartość kapitału początkowego, który po zwaloryzowaniu sprawi o wyższej wysokości emerytury.

W tych warunkach odwołania jako uzasadnione prowadziły do zmiany każdej z zaskarżonych decyzji, odpowiednio jak w punktach 1 i 2 sentencji wyroku.

Romuald Kompanowski